

Ο νέος ποιητής

● Της Αιμιλίας Ποίζη

*Τι είναι η ποίηση; Ρωτάω τους γύρω μου ευθύς:
Μήπως το κλάμα ενός παιδιού μέσα στο χάος της ζωής
ή το λουλούδι που ανθίζει με το φως που φέρνει η αυγή;
Μήπως είναι η αγάπη και έρωτας των νέων για φυγή
ή είναι ο φόβος του θανάτου εκεί στο τέλος της γραμμής;*

*Ρωτάω ανθρώπους απλούς, να μου πουν τι είναι ο ποιητής.
Άγνωστος, χαμένος στους γύρω, ένας ακόμη θεατής
λένε όσοι δεν ξέρουν τι θα πει για μας ο ποιητής.
Είναι εκείνος που μονάχος ξυπνά πριν την αυγή,
ανήσυχος φεύγει απ' την κάμαρα τη φτωχική,
γιατί θέλει να γράψει αυτό που δεν μπορεί να πει.*

*Έρωτας είναι η ποίηση για αυτούς τους λιγοστούς,
σημάδι για νέους αλλιώτικους, άλλους εαυτούς.
Είναι μονάχα για τους διωγμένους, τους τολμηρούς,
θα έλεγα για αυτούς τους πολύ τους χαρισματικούς*

*Τι είναι η ποίηση; Τι είναι ο ποιητής;
Δεν είναι αυτό που πιστεύουν οι γύρω εξαρχής.
Είναι ο θάνατος, η ανάσταση της ίδιας της ζωής.
Είναι τραγούδι μα συνάμα και η άξαφνη σιωπή.
Είναι ένας δρόμος που διαβαίνει μονάχα ο ποιητής.*

*Τι είναι για μας ο ποιητής;
Είναι ο διανοούμενος της νέας εποχής;
Ή ο θνητός που χάνεται μετά το τέλος της ζωής;
Είναι ο ταξιδιώτης της ψυχής και όχι της λογικής.
Αν είναι έτσι ο ποιητής, αυτό ζητάω απ' αρχής
και ας λένε πως είναι πικραμένος ο νέος ποιητής.*